

Gdyby każde z równań (1), n. p. i -te, otrzymywało się tylko z odpowiedniej całki f_i przez różniczkowanie i następne opuszczenie wspólnego czynnika, natenczas każde równanie posiadałoby niezależnie jedną całkę, któraby było można znaleźć wiadomym sposobem z tego jednego równania.

Spółczynniki zaś każdego z równań powinnyby czynić zadość $\frac{1}{2}(2n-1)(2n-2)$ znanym warunkom całkowalności. Układ taki nie przedstawiałby więc nic godnego uwagi. Może jednak być jeszcze inny przypadek, zasługujący na uwagę. Mianowicie, każde z równań (1) mieć może wszystkie spółczynniki, nieczyniące wcale zadość znanym warunkom. Natenczas, według twierdzenia Pfaffa, każde równanie z $2n$ zmiennymi będzie określać n zmiennych zależnych i układ (1) mieć będzie n całek wspólnych wszystkim równaniom.

Na zasadzie twierdzenia Pfaffa, mamy

$$(3) \quad \begin{aligned} F_1 \frac{\partial f_1}{\partial x_1} + F_2 \frac{\partial f_2}{\partial x_1} + \dots + F_n \frac{\partial f_n}{\partial x_1} &= X_{1,1}, \\ F_1 \frac{\partial f_1}{\partial x_2} + F_2 \frac{\partial f_2}{\partial x_2} + \dots + F_n \frac{\partial f_n}{\partial x_2} &= X_{1,2}, \\ &\dots \\ F_1 \frac{\partial f_1}{\partial x_{2n}} + F_2 \frac{\partial f_2}{\partial x_{2n}} + \dots + F_n \frac{\partial f_n}{\partial x_{2n}} &= X_{1,2n}, \end{aligned}$$

gdzie F_1, F_2, \dots, F_n są pewne nieznanne funkcje.

Podobne związki (3) można napisać dla wszystkich pozostałych równań układu (1).

W pracy niniejszej zajmiemy się szczególnym przypadkiem, gdy nie tylko wszystkie całki f_i są wspólne układowi (1), lecz i wszystkie funkcje F_i także są wspólne wszystkim równaniom. Różnica więc zachodzi może tylko w znakach funkcji F_i . Może być następująca kombinacja znaków: dla pierwszego równania z układu danego funkcja F_1 jest dodatna, a wszystkie pozostałe F_k , ($k=2, 3, \dots, n$), są ujemne.

Dla drugiego równania tylko F_2 dodatne, wszystkie zaś inne F_l , ($l=1, 3, \dots, n$) będą ujemne, i t. d., nakoniec dla n -tego równania będzie F_n dodatne, a reszta F_r , ($r=1, 2, \dots, n-1$) ujemne. Tym sposobem będziemy mieli dla każdego skądinąd i :

$$\begin{aligned} nF_1 \frac{\partial f_1}{\partial x_1} dx_1 + nF_1 \frac{\partial f_1}{\partial x_2} dx_2 + \dots + nF_1 \frac{\partial f_1}{\partial x_{2n}} dx_{2n} &= 0, \\ nF_2 \frac{\partial f_2}{\partial x_1} dx_1 + nF_2 \frac{\partial f_2}{\partial x_2} dx_2 + \dots + nF_2 \frac{\partial f_2}{\partial x_{2n}} dx_{2n} &= 0, \\ \dots &\dots \\ nF_n \frac{\partial f_n}{\partial x_1} dx_1 + nF_n \frac{\partial f_n}{\partial x_2} dx_2 + \dots + nF_n \frac{\partial f_n}{\partial x_{2n}} dx_{2n} &= 0. \end{aligned}$$

Widzimy więc, że w tak zmienionej postaci każde równanie (5) powinno czynić zadość znanym $\frac{(2n-1)(2n-2)}{2}$ warunkom całkowalności, które po wprowadzeniu oznaczeń

$$\begin{aligned} -X_{i,i} - X_{2,i} - \dots + X_{k,i} - \dots - X_{n,i} &= U_{k,i} \\ (i = 1, 2, \dots, 2n; k = 1, 2, \dots, n) \end{aligned}$$

można napisać tak :

$$(6) \quad \begin{aligned} U_{v,2n} \left(\frac{\partial U_{v,i}}{\partial x_k} - \frac{\partial U_{v,k}}{\partial x_i} \right) + U_{v,i} \left(\frac{\partial U_{v,k}}{\partial x_{2n}} - \frac{\partial U_{v,2n}}{\partial x_k} \right) + \\ + U_{v,k} \left(\frac{\partial U_{v,2n}}{\partial x_i} - \frac{\partial U_{v,i}}{\partial x_{2n}} \right) = 0, \end{aligned}$$

gdzie i i k tworzą kombinacje liczb $1, 2, \dots, 2n-1$ po dwie, zaś $v = 1, 2, 3, \dots, n$. Będą to warunki dla układu (1) a liczba ich będzie $\frac{1}{2} n (2n-1)(2n-2)$.

Ztąd wnosimy, że po utworzeniu równań (5) można, za pomocą jednego z wiadomych sposobów, scałkować każde równanie niezależnie od innych, a tak odnaleźć wszystkie całki układu (1).

Zauważyć tutaj wypada, że, jeżeli każde z równań (1) określa mniej niż połowę zmiennych zależnych, czyli jeżeli posiada $k < n$ całek wspólnych całemu układowi, natenczas warunków całkowalności będzie znacznie więcej, aniżeli (6), i będą one miały postać wyznaczników złożonego kształtu.

Z własności powyżej opisanych układów możnaby było także skorzystać w tym szczególnym przypadku, gdy dane jest jedno tylko równanie, określające n zmiennych zależnych. Należałoby jednak wtedy szukać równań dołączonych do równania danego i tworzących z niem układ. Odnajdywanie jednak współczynników takich równań z warunków (6), jakkolwiek, z teoretycznego punktu widzenia, możliwe, prowadzi w ogóle do równań różniczkowych cząstkowych, które się trudno całkują.

Dla potwierdzenia teorii wyłożonej przytoczyć można przykład dwu równań z czterema zmiennymi, tworzących układ o dwóch całkach wspólnych

$$(u + y + 1) dx + (1 - x - z) dy + (x + 2y + u) dz + (y - z) du = 0,$$

$$(1 - y - u) dx + (1 + x + z) dy + (x - u) dz + (2x + y + z) du = 0.$$

Przez dodawanie, a następnie odejmowanie otrzymamy z łatwością z powyższych równań dwa nowe, całkujące się niezależnie:

$$dx + dy + (x + y) dz + (x + y) du = 0,$$

$$(u + y) dx + (-x - z) dy + (y + u) dz + (-x - z) du = 0.$$

Po scałkowaniu mieć będziemy:

$$(x + y) e^{z+u} = c_1,$$

$$\frac{x + z}{y + u} = c_2.$$

